श्रीभैरवचंद-कृत
श्रीटंकशालमध्ये श्रीश्रेयांसजिनचैत्यसम्बन्धः ॥

- विजयशीलचन्द्रसूरि

राजनगर ए अमदावादनुं जैनो द्वारा आपवामां आवेलुं नाम छे. त्यांना टंकशाल विस्तारमां शेठ हठीसिंह केसरीसिंहनां पत्नी शेठाणी हरकुंवर तथा तेमना पुत्र शेठ उमाभाईए. करावेला, श्रेयांसनाथ (११मा तीर्थंकर)ना देरासरना निर्माण तथा तेनी प्रतिष्ठानी विगत वर्णवतां आ ढाळियां छे. आम तो एक धार्मिक रचना मात्र छे, परन्तु तेमां केटलीक जाणवा योग्य अने ऐतिहासिक हकीकतो पण नोंधायेली होई, रसप्रद रचना छे.

सात ढाळ, १४६ कडी, १० दोहरा = १५६ कडीओमां आ रचना पथराई छे. आवी रचनाने 'रास' संज्ञा आपवाने बदले 'ढाळियां' तरीके ओळखवामां आवे छे. दा.त. शेठ मोतीशाहनां ढाळियां के शेठ हठीसिंहनां ढाळियां. कर्ताए आ रचनाने सातमी ढाळमां 'संघविलास' (कडी १५) तरीके अने पुष्पिकामां 'चैत्य सम्बन्ध' तरीके वर्णवेल छे.

देरासर सं. १९१५मां बन्युं छे; प्रतिष्ठा पण ते वर्षे थई छे; अने आ रचना पण ते ज वर्षनी छे, तेथी आंखे देख्या हेवाल जेवी आ रचना होई तेमां वर्णवायेली विगतो विश्वसनीय गणी शकाय तेवी छे. कर्ता पोतानो परिचय आ प्रमाणे आपे छे :

> ''धर्मघोषसूरिना गच्छमांथी, निकसी साखा सुराणो जी ।
> दोलतचंद शीश मोतीचंद-शिष्य भैरवचंद जाणोजी ॥''

जैन संघना ८४ गच्छो पैकी एक गच्छ 'धर्मघोषगच्छ' पण हतो. ते गच्छनी यति-परम्परा २०मा शतक पर्यन्त चालु रही छे, तेवुं आ उपरथी प्रमाणित थाय छे. ते परम्पराना यति दोलतचंद, तेना शिष्य मोतीचंद, अने तेना शिष्य भैरवचंदे आ ढाळियां रच्यां छे. 'सुराणो' शब्द परथी ते गच्छनी 'सुराणा' शाखानी आ यति परम्परा हशे तेम लागे छे. कविनी भाषा गुजराती छे तेम जणाय. जोके हिन्दीना ने मारवाडीना शब्दो ते वापरे छे खरा. कवि

मूळे हिन्दीभाषी के मारवाडी होय तो बनवा जोग गणाय.

समग्र रचनामां आवती केटलीक विगतो नोंधीए :

१. राजनगरमां ते समये १०५ जैन मन्दिरो हतां. (दूहो ५). २. नगरमां विचरता जैन साधुओ पीत वस्त्रवाळां (संवेगी) तेमज श्वेतवस्त्रवाळां (यति)–बन्ने प्रकारना हता (दूहो ६). ३. नगर 'साबर' नदीना किनारे वसेलुं, अने तेना किनारे अनेक बाग तथा वाडी हतां (१/२–३).

४. अहम्मदाबादनो स्थापक अहमदशाह पादशाह हतो. ते पोतानी टंकशाळ क्यां करवी ते माटे जग्या शोधतो हतो, पण मन ठरतुं नहोतुं. तेने रात्रे पीरे स्वप्नमां 'टंकशाल'नी जमीन देखाडी, वखाणी. तेथी तेणे ते ठेकाणे टंकशालनी स्थापना करी. (१/५–६). ५. आ शहेरमां देरासरो घणां हतां, पण मोटा भागनां भूगर्भ–चैत्यो हतां; शिखरबद्ध नहि. (मुस्लिमो द्वारा ध्वंस थवानी बीके ते समये बहार देरासरनो देखाव करतां लोको डरतां) (१/७)

६. हठीसिंह शेठनी बे पत्नी. तेमां नानां पत्नी (कवि नाम लखता नथी)ना पुत्रनुं नाम उमाभाई. (१/११, २/२–३). उमाभाई पण बे हशे तेम जणाय छे (२/३–४). ७. मोतीशाह शेठे (तेमना पुत्रे), शत्रुंजय तीर्थे करावेल देरासरनी प्रतिष्ठा वखते, श्रेयांसनाथनी प्रतिमा भरावी; (ते प्रतिमा हठीसिंह शेठना नामे करावी होवानी सम्भावना छे). ते प्रतिमा राजनगरे लावीने परोणा(महेमान) गते फतासा पोळमां राखी (२/५–६, १०). ८. अहीं पण कविना कथन प्रमाणे शेठाणीने स्वप्नमां देव द्वारा संकेत मळे छे के 'टंकशालमां चैत्य बनावी तेमां आ भगवान स्थापजो.' (२/१३, ३/२). आ कथन कविनो कल्पनाविहार हशे के वास्तविक वर्णन, ते नक्की थवुं मुश्केल छे. शेठाणीने ज टंकशालमां करावावानो मनोरथ होय तो बनवाजोग छे. ९. टंकशाल ए राजानी–राजसत्ता के सरकारनी कचेरीओ के रहेठाणनो भाग हशे ते पण अहीं जाणवा मळे छे (३/३). १०. आ समय कम्पनी सरकारना शासननो छे. तेथी विलायत कम्पनी सरकारमां अरजी करी हशे, तेना जवाबमां कम्पनी सरकारे देरासर माटे उमाभाईने जमीन फाळववानो स्थानिक वहीवटकारने आदेश मोकल्यो हशे, तेम पण जणाय छे. (३/११–१२–१३–१४–१५).

११. संवत् १९१५ना वैशाख सुदि सातमे पञ्चशिखरी जिनालयनुं खातमुहूर्त थयुं. (३/१७-१८-१९). १२. देरासरनी आजुबाजुनो परिचय : दक्षिणे कन्याशाळा छे, जेमां नगरनी बालिकाओ भणे छे. तेना प्रवेशभागे सरस वाडी (बगीचो) अने तेनी मध्यमां फुवारो छे. शाळानी आसपास रुद्रयक्षनुं देरुं तथा पीरनी मजार छे. (३/२३-२४-२५).

१३. अषाड वद ९ थी प्रतिष्ठा शरु थाय छे (५/३), अने बहारनी वाडीए जलयात्रा माटे जाय छे (५/५). भगवानने टंकशाले लावे छे, त्यारे पहेलां पोताना बंगलामां भगवाननी पधरामणी करावे छे (५/१६). १४. उमाभाईनां पत्नी प्रधान वहु (६/२) पोंखणां करे छे. श्रावण शुदि सातमे प्रतिष्ठा करी, अने शुदि तेरशे अष्टोत्तरी स्नात्र तेमज धारावाडी करी छे (६/३-४-५-६, ११).

१५. आ पछी शेठाणीने भाव थतां अक्षयनिधि तप करे छे अने तेमनी साथे ३२० बहेनो पण ते तप आदरे छे (७/२-३). तेनी क्रियादिनुं वर्णन घणुं मजानुं छे. खास तो तेनो वरघोडो नीकल्यो त्यारे मेघे महेर करीने वरसाद पड्यो तेनुं वर्णन घणुं मजानुं छे (७/१६-१७).

१६. तपगच्छना गच्छपति श्रीपूज्य विजयदेवेन्द्रसूरि ते वर्षे राजनगरमां छे, अने तेमनी निश्रामां प्रतिष्ठा तथा तपस्या थयानो पण निर्देश जडे छे (७/२०-२१). १७. शेठाणीने बीजुं मोटुं देरुं बंधाववानो, ९९ यात्रा करवानो, ४५ आगमनुं तप ने ऊजमणुं करवानो मनोरथ हतो तेवुं पण कवि वर्णवे छे (८/८-९).

आ तो थई हकीकतो. कल्पनानो विहार पण कवि यथाशक्ति सरस करतां जणाय छे. पहेली ज ढाळमां शेठाणीनी उदारतानुं वर्णन करतां कवि एक नवतर रूपक प्रयोजे छे : मेरुपर्वत ऊपर दश जातिनां कल्पवृक्षो भेगां मळीने विचारे छे के बळ्युं, आ मेरु ऊपर आम ने आम, कोईने कांई आप्या विना पड्या रहेवुं एमां आपणो समय नकामो जाय छे ! आपणने आपवुं ज बहु गमे. आम, अहीं व्यर्थ जीवन गुजारवामां शी मजा ? अने ए दशे कल्पवृक्ष मळीने झंपापात करी आपघात करे छे, अने त्यांथी मरीने हरकुंअर शेठाणीना बे हाथनी १० आंगळी तरीके अवतरे छे. तेने लीधे ज आ शेठाणी रात-

दहाडो दान दीधां ज करे छे ! (१/१३-१७). केवी सरस कल्पना !

सं. १९१५मां रचायेल आ रचनानी सं. १९१६मां लखायेली प्रतिनी जेरोक्सना आधारे आ सम्पादन थयुं छे, एक स्थाने अर्धी कडी तूटी छे, बाकी आखी कृति अखण्ड छे. श्रेयांसनाथनुं आ देरासर आजे पण टंकशाळमां विद्यमान छे अने शेठ उमाभाईना वंशजो द्वारा ज तेनुं संचालन थाय छे.

श्रीटंकशालमध्ये श्रीश्रेयांसजिनचैत्यसम्बन्धः ॥

श्रीश्रेयांसनाथाय नमः ॥

श्रीअर्हादिक पञ्च पद, बंदू बे कर जोड ।
नमतां निजगुरुचरणकज, पूगे वंछित कोड ॥१॥
शारदमात मया करी, शुद्ध अक्षर द्यो सार ।
संघतणां गुण गायवा, मुज मन थयुं ऊदार ॥२॥
सकलदेशमांहे शिरे, **गुज्जर** धर गुणगेह ।
सकल नयरी शिरशेहरो, **राजनयर** पुर एह ॥३॥
च्यार वरण करी शोभतो, नयरी मांही निवास ।
सहु धरमी धनवंत छे, विलसे लिलविलास ॥४॥
तस पूर श्रीजिनचैत्य वर, **ईक शत पञ्च** उदार ।
अमर-भुवनसम झलहले, वंदू वारंवार ॥५॥
गीतारथ गुणवंत तिहां, महामुनीश्वर जांन ।
पीत-श्वेत अंबरधरा, निवसे विहरत आंन ॥६॥
आर्या श्रावक श्राविका, चउविह संघ महंत ।
तास निवास थकी सदा, पुरनी शोभा अत्यंत ॥७॥

ढाल १ ली ॥ विमलाचल विमला प्राणी - ए देशी ॥

छे नयरी घाट सुघाट, भलां भुवन शोभे वली हाट ।
ते विच विचमां वरवाट, जे जोयानुं बहु ठाट ॥१॥
रसीला, राजनयर पुर सोहे, जस देखत हि मन मोहे ॥र०॥ आंकणी ॥

साबर नदी गुणगेहरी, जेहनी शुभ शीतल ल्हेरी ।
तस तट शोभा अधिकेरी,   र० ।रा०॥२॥
वर बाग वाडी विश्राम, तस पुर निकटे ठांम ठांम ।
जेहथी शोभे अभिराम, ते नयरी महागुणधाम ॥र०।रा०॥३॥
तसू नृपति **बाहादस्या** जांणो, **अम्हंदस्यां** नाम वखाणो ।
चित्ते छे हर्ष भरांणो, शुचि भूमी जोवा सू निहाणो ॥र०।र०॥४॥
सहु नयरमां फिरी फिरी जोई, नृपने मन न गमी कोई ।
वारु छे **टंकशाल**नी भूइं, ते सकल गुणे छे विसोही ॥र०।रा०॥५॥
पीरे सुहणामां वखाणी, ए भूमी महागुणखाणी ।
तिहां शक्को पड्यो वर जाणी, तेहथी टंकशाल कहाणी ॥र०।रा०॥६॥
ते पुर जिनभुवन घनेरा, पिण भूमां चैत्य अधिकेरां ।
ते वंदू उट्ठ शवेरा, प्रभु मेरा करो सूल जेरा ॥र०।रा०॥७॥
ते नयरमांही बडभागी, श्रावकजन सर्व सोभागी ।
साचा शासनना रागी, वाकी पूंन्यदशा बहु जागी ॥र०रा०॥८॥
तेहमां ईक **शाह निहाल**, तेहने सुत **चंद कुशाल** ।
तेहनो सुत गुणमणीमाल, **केशरीसींह** रूप रसाल ॥र०रा०॥९॥
वर **सूरीजदे** तसु नारी, तेहने उर शोभा वधारी ।
हठीसिंह नाम मनूहारी, जिनशासनमां अधिकारी ॥र०।रा०॥१०॥
हठीसिंहनी उभयो नार्य, **हरकुंअर** सुगुण भंडार ।
पत्नी व्रत धर्मनी धार, छे अमरकुंमरीउं निहार ॥र०।रा०॥११॥
जसू सुंदर रूप सुचंग, पिण दानपणे दृढ रंग ।
निवश्यो जस अंगोअंग, जेहथी जशवास अभङ्ग ॥र०।रा०॥१२॥
कल्पतरुनी दशा(श)जात, मेरु गिर ऊपर विख्यात ।
सहु मिलि चिंति इम वात, ईहां काल निरर्थक जात ॥र०।रा०॥१३॥
आपणने घटे बहु देवो, वंछित दान सदैवो ।
लेनारनं एक हुं एवो, तो जीवत मृत्यु गिणेवो ॥र०।रा०॥१४॥
एवुं जाणी खादी झंपापात, चवी ऊपनां विश्वविख्यात ।
हरकुंअर शेठाणीने हात, दश पल्लव दश तरु जात ॥र०।रा०॥१५॥

निशि वासर वंछित दान, ईहां देस्यूं महागुणखाण ।
ते निवस्यां एवुं जांण, दश पल्लव दश तरु आण ॥र०।रा०॥१६॥
तेथी दातापणो खास, शेठाणीने हाथे उल्लास ।
पूओ पूरव पूंन्य विलास, कहे **भेरवचंद** विकास ॥र०।रा०॥१७॥

सोरट्ठा ॥

ते तो आठो जाम, तन मन वचन सू द्रव्यथी ।
साजें धर्मनुं काम, आगम अनुसारे करी ॥१॥

ढाल ॥ प्रभू पासनुं मूखडुं जोवा - ए देशी ॥

तूंमे सुणज्यो सुगुण सनेहा भलां पुन्यनी कारण एहा ।
हठीसींहनी पूर्व पून्याई सब शुद्ध मीली जोगवाई ॥ तुमे० ॥
ए आंकणी ॥१॥
लघु रामा अछे गुणखाणी, जिनी सुंदर मधुरी वाणी ।
तसु समकितमां दृढ रंग, तेहनी मति धर्ममां चंग ॥ तु० भ० ॥२॥
तन दान दयामां भीनो, जस मन जिनमतमां लयलीनो ।
हठीसींहनी गादी वखाणो, **उमाभाई शेठ** सुजाणो ॥ तु० भ० ॥३॥
हठीसींह थ कीनो प्रधानो, वली वृद्ध **उंमाभाई** जानो ।
हवे निसुणो एक चरित्र, सूंणतां थस्ये श्रवण पवित्र ॥ तु० भ० ॥४॥
मोतीस्हा प्रभु पधराया, तिणे केहिक बिंब भराया ।
विमलाचल गिरि पर सार, **श्रीयांस** त्रिजगदाधार ॥ तु० भ० ॥५॥
त्यांथी परुणागत आंणी, ठव्या **राजनयर** गुणखाणी ।
ते श्रीयांस जिणंदा नृप विष्णुतणे कुल चंद(दा) ॥ तु० भ० ॥६॥
माता विष्णुने उर अवतरीया, सींहपुर नयरे गुण भरीया ।
षडग लंछन प्रभु सोहे, ज्ञाने करी भवि पडिबोहे ॥ तु० भ० ॥७॥
आयु लख वर्ष चोरासी, परिशाटन प्रकृति पञ्चासी ।
सम्मेतशिखर जई सिद्धा, शिवनाथ थया सुप्रसीद्धा ॥ तु० भ० ॥८॥
तिहां ज्योतिमां समाई,ते वंदूं शीश नमाई ।
हिवे मेटो मेरा भवफेरा, स्वामी कीजे वेग नीवेरा ॥ तु० भ० ॥९॥

परुणागत थाप्या उच्छाहे, **फत्तास्हानी पोल**मांहे ।
केई दिवस वतीता आंम, चिंते रक्षपालक ताम ॥ तु० भ० ॥१०॥
क्रीडा केलिकरणने उल्लासे, मनमां ईम देव विमासे ।
प्रभू ठववा जोवुं ठाम, निपजावी नवो जिनधाम ॥ तु० भ० ॥११॥
सहु नयरनी भूमि विलोकी, **टंकशाल** जोई निरदोषी ।
क्रीडा केलि इहां बहु थास्ये, तस कारक जोवे उल्लासे ॥ तु० भ० ॥१२॥
जोयुं नयरमां दानी जीव, **हरकुंअर शेठाणी**नो देव ।
रजनीमें सूहणे आयो, **चंद भेरव** देव उमाह्यो ॥ तु० भ० ॥१३॥

ढाल ३ ॥ जिम जिम ए गिरि भेटीये रे - ए देशी ॥

पून्य फले जगमां सदा रे, पून्ये वंछित थाय सलूणा ।
पून्य थकी सुख भोगवे रे, पून्ये पाप पुलाय सलूणा ॥ पून्य फले० ॥१॥
ए आंकणी ॥
सूहणामां सबहि कथा रे, कहि सूणावे देव स० ।
ठवज्ये प्रभू **टंकशाल**मां रे, भुवन करावज्यें हेव स० ॥पू०॥२॥
ते निसुणी विस्मय थई रे, ए नृपनो आवास स० ।
किम करी प्रभु ठवणां तणी रे, पूगे माहरी आश स० ॥पू०॥३॥
देव कहे चिंता म कर रे, कहुं छुं नृपने धाय स० ।
तूज्झने घर बेठा थकां रे, थास्यें नृप सुपसाय स० ॥पू०॥४॥
तुजने **कुंप्पनी** प्रसन्न थई रे, देश्ये ए टंकशाल स० ।
ए छे उत्तम भौमीका रे, निरुपम गुणमणिमाल स० ॥पू०॥५॥
तिहां जिनचैत्य करावज्ये रे, ठवज्ये श्रीसीयंश स० ।
ईम कही देव अदृश्य थयो रे, एह स्वप्न निःशंश स० ॥पू०॥६॥
रयण विहाणी प्रह थयो रे, जाग्यां नगरनां लोक स० ।
शेठाणी मन चिंतवे रे, भागा भव भय शोक स० ॥पू०॥७॥
श्रीजिनचैत्य करावशुं रे, पावन करस्यूं देह स० ।
मूह मांग्यां पाशा ढल्या रे, मनमां हर्ष अछेह स० ॥पू०॥८॥
उमाभाईने तेडीने रे, शेठाणी पभणंत स० ।
रजनी सुहणांनो सवी रे, निसुंणायो विरतंत स० ॥पू०॥९॥

उमाभाई हर्ष्या हिये रे, सूरतरु फलीयो आज स० ।
ईम करतां दिन निगमे रे, वरते सुख समाज स० ॥पू०॥१०॥
ईतरे **विलायत** देशथी रे, **कुंप्पनी** लिखियो लेख स० ।
राजनयरमां आपज्यो रे, शेठाणीने विशेष स० ॥पू०॥११॥
जे भूंमी **टंकशाल**नी रे, दीज्यो मनने उल्लाशे स० ।
आदर दीज्यो अतिघणो रे, राजवीनी परि जास स० ॥पू०॥१२॥
कुंप्पनी सेवक सहु मिली रे, आव्यां शेठाणीने गेह स० ।
स्वामीनूं हुकम सूधारवा रे, मन धरी हर्ष अछेह स० ॥पू०॥३॥
उंमाभाई आदर दीयो रे, नृप आदेशक जांण स० ।
भूप परस्परनी परें रे, मिलिया करी मंडाण स० ॥पू०॥१४॥
आदरमांन्य अतिघणो रे, **उंमाभाई**ने दीध स० ।
टंकशाल परमार्थथी रे, दीधी विश्वप्रसिद्ध स० ॥पू०॥१५॥
श्रीजिनचैत्य बंधाववा रे, जोशी तेडाया जांम स० ।
खात्यमुहूरत तिणे दीयो रे, त्यांहां मूक्यो धनठांम स० ॥पू०॥१६॥
नंद शशी पण इंदूनां रे, अंक संवत्सर जोड स० ।
सुदी वैशाख सुसप्तमी रे, पूरवा मननां कोड स० ॥पू०॥१७॥
खात्यमुहूरत कीया पछे रे, मांड्यो देरानो काम स० ।
शोभनीक सबहि कीयो रे, सुंदर श्रीजिनधाम स० ॥पू०॥१८॥
मूलगभारो मनोहरु रे, देवसभा परि सार स० ।
रंगमंडप रलीयामणो रे, शीखर पञ्च उदार स० ॥पू०॥१९॥
पांच महाव्रत गुण महीरे, पांचुं शिखर उत्तंग स० ।
पञ्च पञ्च गुण छे घणां रे, निवश्यां ते मयी चंग स० ॥पू०॥२०॥
सिहरबंध ते नयरमां रे, अचरज देहरो एक स० ।
अमरभुवनसम ए थयुं रे, शी शोभा कहुं शेष स० ॥पू०॥२१॥
घोंमट चित्रामण करी रे, पूर्यां विविध प्रकार स० ।
पूतलीयो नाटिक करे रे, स्वर्ग रंभा परि सार स० ॥पू०॥२२॥
देहराथी दक्षिणदिशा रे, कुंमरी पठन निशाल स० ।
रुद्रयक्ष पुन पीर छे रे, ए दोनुं रक्षपाल स० ॥पू०॥२३॥

शास्त्राभ्यास निशालमां रे, नयरीनी सकल कुंमार स० ।
म्हेतो तास पठाववा रे, राख्यो देई पगार स० ॥पू०॥२४॥
ति निशाल मुख आगले रे, वाडी जोवा जोग स० ।
मध्यभाग जल फूंआरो रे, बेठक च्यार मनोंग स० ॥पू०॥२५॥
ईत्यादिक बहु उपमां रे, देरासरनी जांण स० ।
भेरवचंद कीसी परे रे, थाये तास वखाण स० ॥पू०॥२६॥

ढाल ४थी ॥ हुं तो मोही छुं तुंमारा रूपने रे लो० ॥ ए देशी ॥

निशालना मुख आगले रे लो०, फूआराथी जल उछले रे लो० ।
गोल आकारे वाडी फूटरी रे लो०, सार च्यार द्वार ते अलंकरी रे लो० ॥१॥
च्यारे द्वारो पें जाली वांसनी रे लो०, लता छाई लडालुंब द्राक्षनी रे लो० ।
फिरतां छे वृक्ष बहु जातीनां रे लो०, देशी विदेशी भांति भांतिनां रे लो० ॥२॥
उत्तम अनेक तरू जाणीये रे लो०, चंपो ने मोगरो वखाणीये रे लो० ।
जाई जासूज फूल फूटरां रे लो०, दमणो दाडीम दीसें सुंदरा रे लो० ॥३॥
चंबेली अनार जार शोभतां रे लो०, भलां मान पांन मन्न मोहतां रे लो० ।
केलपत्र केतकीने केवडो रे लो०, सुरंगा गुलाब वृक्ष छे खडा रे लो० ॥४॥
वाडी देखत मन गहगहे रे लो०, पुष्प सुगंधित महमहे रे लो० ।
फलभारे तरूशाखा नमी रे लो०, देखी सहुने मने गमी रे लो० ॥५॥
पक्षी आईने क्रीडा करे रे लो०, जोई अपर वाडी विसरे रे लो० ।
चकवा चकोर ने पारेवडां रे लो०, तरुशाखे कोयल टहुकडां रे लो० ॥६॥
मेना मयूर शोर शब्दथी रे लो०, पाखंती हवेल्यो सहु गर्जती रे लो० ।
सुंदर वाडी छे सोहामणी रे लो०, रूपे रूडी ने रलीयामणी रे लो० ॥७॥
तस द्वेषथी आराम बाग वेगलो रे लो०, गयो नाशी लंकागढ सांभलो रे लो० ।
नींब पेंपल दोई निर्मलां रे लो०, दक्षिण दिशे जाणो भला रे लो ॥८॥
देरा सामी लघु बंगली रे लो०, बेठां दर्शन थाये वली रे लो० ।
दाहिणे छे बंगलो शिरे रे लो०, हेठे द्रवज्जे थई फिरे रे लो० ॥९॥
आगल वरंडो ओपतो रे लो०, सांमी साटुं शोभतो रे लो० ।
ते मांहि झाड मोटां दीसतां रे लो०, बारीये थईने पेसतां रे लो० ॥१०॥

रसोडो डाबो ने डेलो दक्षणे रे लो०, भली भूंमी शवि शुभ लक्षणे रे लो० ।
वली देरा पूंठे दक्षण दिशे रे लो०, बंगलो अनोखो नवो थस्ये रे लो० ॥११॥
हेठे द्रवज्जो मुख्य राखस्ये रे लो०, जोई कविजन भांख्यस्ये रे लो० ।
वाडी अछे मध्य स्हेरमां रे लो०, कोट कर्यो छे चउ फेरमां रे लो० ॥१२॥
कोटने फीरती चउ पाखती रे लो, हवेलीयो बहु छाजती रे लो० ।
सावण सुद सातम भली रे लो०, आवे निकट पोंचे मननी रली रे लो० ॥१३॥
पूर्वोक्त सीमां क्रिया करे रे लो०, कुमति कंद कर्मशत्रू थरहरे रे लो० ।
पिण तिहां रचना कीधी घणी रे लो०, **भेरवचंद** थोडी भणी रे लो० ॥१४॥

ढाल ५मी ॥ गोकुलनी गोवालणी मही वेचवा चाली - ए देशी ॥

ते बागायत बीचमें सुंदर छे स्वरूप ।
मंदिर मोटो मोहनो कीनो नवल अनूप ॥
मणि न शोभे कुन्नण विनां शशी विना जिम रात ।
देवरहित देवल जथा, सूता विना जिम मात ॥१॥
बाग नयर जिनघर विना, शोभे न लिगार ।
आभूषण पुर बागनो जिनमंदिर सार ॥
तेहथी बागमांही रच्यो जिनभुवन विसाल ।
जोयां कुमति अनादिनी, नाशो ततकाल ॥२॥
आषाढ वदी नवमी दीने, जलजात्राने काजे ।
वरघोडो शिणगारीयो, वाजां बहु वाजे ॥
भेरी भूंगल नालने वली, ताल कंसाल ।
झांझ झल्लरी शरणाईनां, वर नाद विशाल ॥३॥
हय गय ने रह पालखी, बहुविधि परिवरीया ।
अश्व गाडी अभीनव नवी कुंमरादिक चढीया ॥
विजयपताका जयवती, वर इन्द्रध्वजानी ।
छत्र चामरधर शोभतां वर तई इन्द्रानी ॥४॥
अमरकुंवरी परि सहु बनी, वरघोडे आया ।
अमर विमान सा रथमांहि, प्रभुने पधराया ॥

नारी शिर ठवी कुंभ ते सोहासणिं लीधा ।
वाडी बाहिरली आयनें, भलां उछव कीधां ॥५॥
बली बाकुल दीयो देवने, नूंतरियां माटे ।
सर्वोपसर्गे निवारवा सुखशांतिने साटे ॥
नमण करायो नाथने निज निर्मल काजे ।
स्नात्र महोत्सव साचवी, आव्या निज दरवाजे ॥६॥
हिवे विष्णुनृप-नंदने, तेडवाने काजे ।
शेठ **उंमाभाई** उंमह्या, सामईयो साजे ॥
फत्ताशाहनी पोलमां, जईये मनरंगे ।
शाजन जन सहु को मील्यां मन हर्ष उमंगे ॥७॥
हय गय ने वली पालखी, मिलीया छे वृंदे ।
अश्वगाडी रथनी छबी, अविलोकी आनंदे ॥
भामिनी मंगल गावती, सजी भूषण अंग ।
वाजित्र विविध प्रकारनां, वाजंत सुचंग ॥८॥
शेठ उंमाभाई इंम सजी, आव्या प्रभु आगे ।
विधिपूर्वक वंदन करी, ललि ललि पाय लागे ॥
विनवे प्रभु आगल रही, उभयो कर जोरी ।
अहो देवाधिदेवजी, सूणो अरजह अमारी ॥९॥
तुं तिहुंअण जन तारणो, करुणारस दरियो ।
परम निरंजन जगगुरू, भवि तारी तरीयो ॥
भवजलपोत समान छो, साचा विश्वनां तारू ।
भव-परिभ्रमण निवारणो प्रभु बिरुद तुमारुं ॥१०॥
शक्र सहस रसना करी, प्रभु तुम गुण गावे ।
स्तवतां पूरवकोडि लगि, तोहि पार न आवे ॥
तो हुं स्यूं स्तवना करूं, जगबंधु दयाल ।
मुज अवगुण नवि देखीये, निजबिरूद संभाल ॥११॥
इम स्तवीने पुन विनवे, वृथा काल निगमीयो ।
तुम दरिसण विण स्वामी हुं, भववनमां भमीयो ॥

हिवे **टंकशाले** पधारवा, प्रभु ढील न करवी ।
सेवक जाणी स्वामीने, दया दिलमां धरवी ॥१२॥
रात दिवस हृदया थकी ईक छिन न विसारे ।
स्वामीने शेठाणी सदा, बहुविधि संभारे ॥
ईम कहीने तीर्थोदके प्रभुने न्हवराया ।
केसर मृगमद घसी घणा, चरचे प्रभू पाया ॥१३॥
कनक-मढित हिरण्यनो, रूडो रथ लाया ।
अमरविमान शो तेहमां, प्रभूजी पधराया ॥
सारथी **उंमाभाई**नो लघु बंधव जाणो ।
इन्द्र बन्यो रथ खेडवा, हृत हृदय भराणो ॥१४॥
वासित शुद्धजले करी, भूमि छंटकावे ।
चालतां आडंबरे, पोलमां प्रभू आवे ॥
पोल मूकीने पधारीया, राज्य पंथ विचाले ।
एटले दीध वधामणी, जईने **टंकशाले** ॥१५॥
एहवे प्रभुजी पधारीया, **टंकशालने द्वारे** ।
मणि माणिक लई भेटणां, शेठाणी वधावे ॥
प्रथम करी पधरामणी, प्रभुनी बंगलामां ।
प्रभु बेसण युगतो अछें, बंगलो सघलामां ॥१६॥
ग्रह दिग्पाल सुथापीया, नंदव्रत पूजे ।
विधियुत ध्वज आरोपतां कर्मादिक धूजे ॥
अह्वानन विधि देवनी मंत्रा युत सार ।
बिंब प्रवेशित जोईये, सामग्री तयार ॥१७॥
रातिजगा रंगे करे, स्तवनां गुण गान ।
अशुभ कर्म उन्मूलवा, नीत नवलां जान ॥
ए विधि सबहि वरणतां, मासे पार ना आवे ।
भेरवचंद ते जोईने, लवलेशे गावे ॥१८॥

ढाल ६ट्ठी ॥ दधिसूत वेनतडी सूणज्यो रे, श्रीयुगमंधिरजीने कहीज्यो-ए देशी ॥

एहथी मीटे आवागमणां, भवि सूणीयो प्रभुनी ठवणां ।
ठवणां भवजल निस्तरणां रे, जिनठवणां दुःखनिहरणां रे ।
भवि सूणज्यो ॥१॥ आंकणी ॥
प्रभूने पूंखे मनने रंगे, जल लूण ऊतारें दील चंगे ।
प्रधांन वहु सखीया संगे रे । भवि०॥२॥
श्रावण सुदी सप्तमी दिवसे, चउविधि संघ मिल्यो उलसें ।
चहुं दिसि नरवृंदे दीसे रे । भवि०॥३॥
बार घडी दाढो चढते, पेंतीस पु(प)ल ऊपर वधतें ।
स्वातिनक्षत्रे सुमुहूर्ते रे । भवि०॥४॥
कन्या लगन कल्याणकारी, चन्द्रजोग आव्ये मनुहारी ।
मंगल गावे नरनारी रे । भवि०॥५॥
बेई उंमाभाई थई भेलां, तखत ठव्यां प्रभु तिणि वेलां ।
नरभव जास थयां सफलां रे । भवि०॥६॥
प्रभु पधरायां बडभागी, पूरव पूंन्य दि(द)शा जागी ।
कुमतिलता कंपी भागी रे । भवि०॥७॥
श्रीयांस मूलनायक छाजे, कांतिये इंदू अरक लाजें ।
पाखतिं चउ पडिमा राजे रे । भवि०॥८॥
पञ्चमी गति दायक पांचो, सेवो भवि मन करी सांचो ।
मणि तजी काचे क्यौं राचो रे । भवि०॥९॥
अष्टादश अभिषेक करीया, नोतन नवपदयंत्र भरीया ।
शेष पूजामां बसो त्रेंण धरीयां रे । भवि०॥१०॥
श्रावण सुदि तेरस भली, भणी स्नात्र अट्ठोत्तरी निर्मली ।
करी पुर फिरती धारा वली रे । भवि०॥११॥
वीरौपासक तेमां अ गवाणी, पर्भणि पूज उल्लट आंणी ।
अमदावादी गुणखाणी रे । भवि०॥१२॥
भण्यां गुण्यां सहू पून्यवंता, पडिमारागी जयवंता ।
धर्मना सूरा मतिमंता रे । भवि०॥१३॥

[इम] ठवणां कीध विधिशेती, विधि बहु कीध[कहुं]हुं केती ।
अल्प कथी कीधी जेहथी । भवि०॥१४॥
सहु ईम करो उत्तम करणी, ए छे शुद्धी शिवनिश्रेणी ।
चउगति दुःखनी कातरणी रे । भवि०॥१५॥
जिनपडिमा विधिस्यूं ठवणी, तिहुंअणनायक पिण पभणि ।
निश्चें लहे ते शिवरमणी रे । भवि०॥१६॥
साहामीवच्छल सांमीनी भक्ते, करी प्रभावना बहु युक्ते ।
पिण कवियण थोडी व्यक्ते रे । भवि०॥१७॥
करस्यें तेहनां नाम रेस्ये, परभव सुरनां सुख लेस्ये ।
भेरवचंद भणे एस्ये रे । भवि०॥१८॥

दूहा सोरठा ॥

विधिसहित मनरंग, ईम प्रभुनी ठवणां करी ।
आठो जाम उमंग, हर्ष हिये मावे नहि ॥१॥
देई मान सन्मान, सज्जन सहू संतोषिया ।
दीधो वंछित दान, जाचकने जुगतो भलो ॥२॥
शेठाणीने खंत्य, ईम करतां मन ऊपनी ।
मेटण भवभयभ्रंत्य, तप मांडुं कोइ रूअडो ॥३॥

ढाल सातमी ॥ इकवीशानी देशी तथा त्रूटकनी देशी ॥

शेठाणी रे, मनमां विचार ईस्युं करे ।
भवि प्राणी रे, दान दया दीलमां धरे ।
उमाभाईने, तेडी भणे मधुरे स्वरे ।
तप मांडुं रे, अक्षयनिधि सहुमां शिरे रे ॥१॥
त्रूटकनी चाल - सिरे सहुमां अक्षयनिधितप अक्षयपद लेवा भणी,
आदरे बहुमानसेती हियमां उल्लस(से) घणी ।
साचवे विधिसहित तप निज करे नित्य एकासणां
अक्षयनिधि पद अक्षयदाता हुं जाउं तस भामणां ॥२॥
तपनी विधि रे, निसूणी नयरमां घर घरे,

केई नार्यो रे, तप करवा मनसा करे ।
निज घरमां रे, पूछी पूछीने टोले मली,
इम करतां रे त्रण्यसो वीश थई मेली ॥३॥

त्रू० भली तपनी करणहारी धर्म तत्त्वनी जाण ए,
मुख्य शेठाणी सविमां कर्युं तास प्रमाण ए ।
भौमी शय्या ब्रह्म पाले दोष टाले अणुव्रता
उभयकाले प्रतिक्रमवा पाप शमावा तीव्रता ॥४॥
काउसग्ग वली रे, दीज्ये प्रमाण खमासणां
त्रिहुं काले रे, देवाधिदेवने वांदणां ।
भली पूजा रे, नव अंगी प्रभुनी करे,
जिन आणा रे, पक्ष एक लगी शीर धरे ॥५॥

त्रू० धरें प्रभुनी आणा शिशे भणे विविधे पूजा(ज)ए,
इत्यादि तपविधि-सहित करतां कर्म नाशे धूजए ।
वदि श्रावण चोथथी संवत्सरी लगी राखीये,
सकल सावज काम तजीने सत्य मुख ते भाषीये ॥६॥
इण विधिस्यूं रे, एकण पक्ष अतिक्रम्यां
पण इंदू रे(१५), दिवस भली परे निगम्यां ।
तप पूरण रे, विधिसहिते करीने रह्यां,
तप कारक रे, सहुनां मन बहु उमट्यां ॥७॥

त्रूट० उमट्यां सहूनां मन सूचंगा भक्तिगुण हृदये भर्यां
जाणीए जिनराजने वचने तप करी केई निस्तर्यां ।
हिवे महिमाकरण काजे सजे वरघोडे शिरे
कलश त्रण्य शत वीश उज्वला अक्षय अक्षत लेई भरें ।
कुंकुमादिक थकी पूजी पूंगीफल मांहि धरे
तेह ऊपर ठवि श्रीफल वस्त्र आच्छादन करे ॥८॥
नीलां पीलां रे, रातां वस्त्र हीरागली,
कुंभ कुंभ प्रत रे, जाणो एकेकसू मन रली ।
ग्रैवासूत्रनी रे, कलशने बांधी राखडी,
सोहासणी रे चतुरा कलश शीशे धरी ॥९॥

त्रू० धर्यां शिशे कुंभ एटले सजन जन सहु को मिल्यां
बाल पुंन गोपाल बाला निसूणी जोवा खलभल्यां ।
वरशक मंगलतूर वाजे भेरी भूंगल नाल ए,
मरद्दंग मादल झांझ झल्लरी ताल पुन कंशाल ए ॥१०॥
वाजी परे रे धूंश निशांणनी घोषनां
वली वाजित्र रे केहिक देश विलायतनां ।
इंगरेजीरे करी दरवेश ते नवनवां
ते वजावे रे, वाजित्र थईने इकमनां ॥११॥
त्रू० ईक मना थईने सहु वजावे सकलजन हरखित भयो
सजित भूषण हयगयादिक रूप्प कनकादिकमयो ।
भट सुभट थट घनघरट जोधा प्रबल सामंत सूर ए
गारदी तूरकी अश्वपाला चढ्यां चाले पूर ए ॥१२॥
वली कौतल रे हय थई थई करी चालतां
वारू गयवर रे, सूंड प्रचंड उल्लालतां ।
जरकशनां रे, कशित पल्लाण सोहामणां
गावे गौरी रे मंगल हर्ष वधामणां ॥१३॥
त्रू० वधामणां गावंती गोरी जडितकनकाभूषणं
ते पहेरी बाला अतिविशाला हैममण्डितकंकणं ।
नयरनां शेठ्या मोटामोटा अमरसूतसम बनी करी
कुंमर कुंमरी रथे बेसे केइक चढिया गज तूरी ॥१४॥
म्यांना पालखी रे, रथ बगी च्यारठ सोहता
छबीवंता रे, वरघोडे मन मोहता ।
चढी जोवे रे, जाली गोख झरोखथी
लटकाली रे, केई नर जोवे मोजथी ॥१५॥
त्रू० मनमोज शेंती कियो उच्छव गयण गर्जारव थयो
तेह उच्छव पेखवाने मेघ पिण चढी आवीयो ।
मेघ तव आदेश दीधो श्रमशमन छाया करो
घन घटारूपें छव्यो अंबर वरसीयो सुख जलधरो ॥१६॥

त्रू० ते देखी रे, सुर सहु अनमेखिक थया
सुरनां सुख रे, दुःख करीने तिणे लेखव्यां ।
वर नरभवे रे, धन्य करी मांन्यो खरे
नरभवनी रे, देखी देव इच्छा करे ॥१७॥
त्रू० करे इच्छा अन्य जण पिण महोत्सव देखीने
धन धन श्रावकधर्म एहवो अपरथी कहो किम बने !
इणि छबीथी नयरमां फिरी गयां **माणिक चोक**मां
एम उत्सव कर्यो मोटो सुजश वाध्यो लोकमां ॥१८॥
घेर आवी रे, वारु कीध प्रभावना
श्रीफलनी रे, शुद्ध पतासां सोहामणां ।
साहामीवत्सल रे भाव थकी कीधो वली रे
खींनखापनी रे दीधी उभय भली कोथली ॥१९॥
त्रू० कोथल्यो दीधी शोभ लीधी चिनाई प्यालां फिरी
रत्नत्रयी-शुद्धिने काजे त्रिण प्रभावना करी ।
तिण समे **तपगच्छत**णां मंडण **श्रीदेवेन्द्रसूरीश्वरु**
चउमास ठायो राजनयरे पंडितां अलवेशरु ॥२०॥
तिहां राख्यां रे, संघ बहु आग्रह करी
ठवणामां रे, शेठाणी हर्षे करी ।
तेने तेड्यां रे, ढोल निशांण सू राजते
वासखेपनां रे, मंत्र सहित करी छाजतें ॥२१॥
त्रू० छाजते श्रीसंघ चउविधि सवि देश विदेशमां
करो एहवां काम उत्त्यमा ना पडो संक्लेशमां ।
श्रीजिनप्रतिष्ठा तपोत्सव विधि करी छे हुंसे घणी
वरणतां तो पार न आवे लेश **भेरवचंद** भणी ॥२२॥

ढाल ८मी ॥ लालगुलाल आंगी बनी रे- ए देशी ॥
सोरठा ॥

\- - - - - - - - - - - - - -

निसूण्यो पूर्वसम्बन्ध तेहथी शेठाणी कर्यो ॥१॥[1]

---

१. सोरठानो पूर्वार्ध लखवानो रही गयो लागे छे.

सुकृतकमाई भवि कीजीये रे, तेहमां तप दृढरंगो लाल ।
सुंदरीनी परि पामस्यो रे, श्रीजिनधर्म अभङ्गो ला० ॥१॥ सुकृत० ।
ए आंकणी ॥

राजगृही पुर जाणीये रे, मागध देश मझारो लाल ।
संवर शेठ वसे तिहां रे, तेहनी पुत्री उदारो हो लाल ।सु०॥२॥
सुंदरी नाम सोहामणो रे, जिनमततत्त्वनी जाणो लाल ।
पूर्व-सूतपना प्रभावथी रे, प्रगट्यां अक्षयनिहाणो लाल ।सु०॥३॥
श्रीनाणी गुरुजीने पूछीयो रे, प्रगट निहाण स्वभावो लाल ।
गुरुजी बतावे ज्ञाने करी रे, अतीत अनागत भावो लाल ।सु०॥४॥
गत त्रिण भवनां बताविया रे, सुख दुःख पून्य ने पापो लाल ।
अक्षयनिधि तपथी थयो रे, प्रगट निहाण प्रतापो लाल ।सु०॥५॥
अपरकथा एहनी घणी रे, धर्म विनोद विलासो लाल ।
तेह थकी तपस्यूं कीयो रे, पूरवा मनडानी आशो लाल ।सु०॥६॥
वली **जिनशाला** मांडी भली रे, ज्ञानआराधन काजो लाल ।
फत्तासाहनी पोलमां रे, बांधी पुन्यनी पाजो लाल ॥सु०॥७॥
मोटो बीजा देरातणो रे, चाले काम अपारो लाल ।
जेहनी हुंश अछे घणी रे, तेहनां हियडा मझारो लाल ।सु०॥८॥
जात्रा नवाणुं करवा तणी रे, वली मन मोटी छे खंत्यो लाल ।
फिरी पण च्यार(४५) आगम तणां रे, उजमणांनी अत्यंतो लाल ।सु०॥९॥
ए सवि तेहनां पूरस्ये रे, वंछित शासनदेवो लाल ।
पिण तेहने एहिज आवीयो रे, उदये धर्मनो मेवो लाल ॥सु०॥१०॥
आजनी काले छे संघमां रे, दीपक मान उजासो लाल ।
भेरवचंद जेहनो अछे रे, प्रगट अखण्ड परकाशो लाल । सु०॥११॥

ढाल कलशनी ॥सम दम खंतीतणां गुण पूरां-ए देशी ॥
राग धन्यासिरी ॥

सेवो श्रीजिनधर्म सोभागी रे, छांडो सकल प्रमादोजी ।
आणा सहित करो शुद्ध करणी, जिम गुणठाणे वाधोजी ॥१॥
श्री जिनधर्म सोभागी । ए आंकणी ॥

कर जोरी कहुं धरमी सजनां, सूणीयो अरज चित्त लाय जी ।
भोलपमें गुणवंत सुज्ञानी, काल व्यतीतो जाय जी ॥२॥ सेवो० ॥
छीजत छीनछीन आयु सदा हि, अंजलिजल जिम पीतजी ।
कालचक्र त(ते)रे शीश भमत हे, सौवत कहा तुं अभीतजी ॥३॥से०॥
समय मात्र परमाद निरंतरे, धर्मसाधना मांहि जी ।
अथिर रूप संसार लखीने, सज्जन करीये नाहिं जी ॥४॥ से०॥
मेरामेरा म करो वल्लभ, तेरा हे नहि कोईजी ।
भ्राताजी परिवारतणां ए, मेला हे दीन दोय जी ॥५॥ से०॥
तन धन जोबन अथिर कारमा, संध्यारंग समानो जी ।
सकल पदारथ छे संसारिक, स्वप्नरूप चित्त जानोजी ॥६॥ से०॥
एसा भव निहारीने नित्य, कीजे ज्ञानविचारजी ।
न मीटे ज्ञानविचार विना कछूं, अंतरभावविकारजी ॥७॥ से० ॥
भव परिभ्रमण करतां तुजने, मुशकिल मिलियो छे वेतजी ।
हिये समज कछु हो तुमारे तो, चेत शके तो चेतजी ॥८॥से० ॥
धन धन **शेठ हठीसिंह** संघमां, धन धन जसू घर नारीजी ।
धन धन **राजनयर**नां श्रावक, शासननां हितकारी जी ॥९॥ से०॥
शेठ प्रेमाभाई तिलक ते पुरनो, **उभय उंमाभाई** जाणोजी ।
जेसिंघभाई पुन **शेठ श्रीमाली, मगनभाई** परि(र)माणोजी ॥१०॥ से०॥
सूत्र सिद्धांतनां जाण सुबुद्धी, श्रीजिनपडिमाना रागीजी ।
निवड निपुण धोरी जिनमतनां, दृढरंगी बडभागीजी ॥११॥ से०॥
सकल संघ जयवंत प्रवर्तो, **राजनयर**नो विशेषोजी ।
आजने काले शासन दीपावे, मन धरी अधिक जगीशोजी ॥१२॥ से०॥
में पण सुजश सुण्यो ए पुरनो, तेहवुं परतीक्ष दीठुं जी ।
शर्कर पय मिश्रितथी अधिको, लागो मूजने मीठुं जी ॥१३॥से०॥
धर्मघोषसूरिनां गच्छमांथी, निकसी **साखा सुराणो** जी ।
दोलतचंद शीश **मोतीचंद**, शिष्य **भेरवचंद** जाणोजी ॥१४॥ से०॥
संवत नंद शशी पण इंदू (१९१५), भाद्रव कृष्ण सुमासोजी ।
तिथि एकादशमी गुरुवारे, विरच्यो **संघविलासो** जी ॥१५॥ से०॥

मंदमति कलिकालतणो हुं, अल्पबुद्धि गुणहीण जी ।
तेहथी भूलचूक कछूं होय तो, शुद्ध कीज्यो परवीण जी ॥१६॥ से०॥
हीनाधिक कथना कछु यामें, कवियणपणाथी कीधी जी ।
तास मिच्छामिदुक्कड मुजने, थाज्यो प्रसिद्ध प्रसिद्धजी ॥१७॥ से०॥
जे ए भणस्यें गुणस्यें भावे, लेस्यै ते रंगसालाजी ।
संघसहित श्रीजिनगुण गातां, नीत नीत मंगलमालाजी ॥१८॥ से०॥

इति श्रीराजनयरपुरे टंकशालमध्ये श्रीश्रीयांसजिननौत[न]चैत्यः(त्यं) शेठ उमाभाई करापितं, तस्य सम्बद्धं सम्पूर्णम् । समाप्तम् । दूहा । गाथा । सर्वगाथा सम्पूर्णम् ॥ श्रीरस्तु । मंगलं भवतु । संवत १९१६ना वर्षे कार्तिक मासे कृष्णपक्षे तीथौ त्रयोदश्याम् । भौमवासरे लिपी समाप्तम् ॥ लिपीकृतं बाबा बालगिरजी । लेखकपाठकश्चिरं जीयात् ॥